

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

20. prosince 2017*

„Řízení o předběžné otázce – Energetika – Plynárenské odvětví – Bezpečnost dodávek plynu – Nařízení (EU) č. 994/2010 – Povinnost plynárenských podniků přijmout opatření pro zajištění dodávek plynu chráněným zákazníkům – Článek 2 druhý pododstavec bod 1 – Pojem ‚chránění zákazníci‘ – Článek 8 odst. 2 – Další povinnost – Článek 8 odst. 5 – Možnost plynárenských podniků splnit svou povinnost na regionální úrovni nebo na úrovni Unie – Vnitrostátní právní úprava ukládající dodavatelům plynu další povinnost skladovat plyn na území členského státu, jejíž působnost zahrnuje zákazníky, kteří nejsou uvedeni mezi ‚chráněnými zákazníky‘ ve smyslu nařízení č. 994/2010 – Povinnost skladovat, která má být splněna v rozsahu 80 % na území dotyčného členského státu“

Ve věci C-226/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Conseil d'État (Francie) ze dne 15. dubna 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 22. dubna 2016, v řízení

Eni SpA,

Eni Gas & Power France SA,

Union professionnelle des industries privées du gaz (Uprigaz)

proti

Premier ministre,

Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer,

za přítomnosti

Storengy,

Total Infrastructures Gaz France (TIGF),

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J. L. da Cruz Vilaça, předseda senátu, E. Levits, A. Borg Barthet (zpravodaj), M. Berger a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

* Jednací jazyk: francouzština.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. března 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Eni SpA a Eni Gas & Power France SA C. Lefortem, M. Dantinem a A. Sološčenkovem, avocats,
- za Union professionnelle des industries privées du gaz (Uprigaz) N. Autetem a G. Marsonem, avocats,
- za Storengy a Total Infrastructures Gaz Francie (TIGF) C. Le Bihan-Graf a L. Rosenblieh, avocates,
- za francouzskou vládu D. Colasem, R. Coesmem a S. Horrenbergerem, jakož i A. Daly, jako zmocněnci,
- za polskou vládu B. Majczynou a M. Rzotkiewiczem, jakož i K. Rudzińskou, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi M. Patakia a O. Beynet, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. července 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 8 odst. 2 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES (Úř. věst. L 295, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Eni SpA a Eni Gas & Power France SA (dále společně jen „Eni“), jakož i Union professionnelle des industries privées du gaz (Uprigaz, Oborový svaz soukromého plynárenského odvětví) na jedné straně a Premier ministre (Francie) a ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer (Ministr životního prostředí, energetiky a moře, Francie) na straně druhé ve věci legality vyhlášky č. 2014-328 ze dne 12. března 2014, kterou se mění vyhláška č. 2006/1034 ze dne 21. srpna 2006 o přístupu k podzemním zásobníkům zemního plynu (**JORF ze dne 14. března 2014, s. 5283**, dále jen „vyhláška č. 2014-328“).

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Podle bodů 5, 9 a 10 odůvodnění nařízení č. 994/2010:

„(5) Podle stávajících opatření v oblasti bezpečnosti dodávek plynu, která byla přijata na úrovni Unie, však mají členské státy při volbě opatření i nadále velkou volnost. Je-li ohrožena bezpečnost dodávek pro jeden členský stát, existuje jasné riziko, že jednostranná opatření uvedeného státu mohou ohrozit řádné fungování vnitřního trhu s plynem a dodávky plynu odběratelům. Nedávné zkušenosti ukazují, nakolik je toto riziko reálné. Aby mohl vnitřní trh s plynem fungovat i v případě nedostatečných dodávek, je nezbytné zajistit solidaritu a koordinaci v reakci na krize v oblasti dodávek, a to jak z hlediska prevence, tak reakce na konkrétní narušení dodávek.

[...]

- (9) Velké narušení dodávek plynu do Unie může ovlivnit všechny členské státy, Unii jako celek a smluvní strany Smlouvy o Energetickém společenství, podepsané v Aténách dne 25. října 2005 [(Úř. věst. 2006, L 198, s. 18)]. Může také vážně poškodit hospodářství celé Unie. Narušení dodávek plynu může mít rovněž vážné sociální dopady, zejména pak na zranitelné skupiny zákazníků.
- (10) Někteří zákazníci, včetně domácností a zákazníků poskytujících klíčové sociální služby, jako jsou činnosti ve zdravotnictví, v oblasti péče o dítě, v oblasti vzdělávání a další sociální a pečovatelské služby, jakož i, které jsou nezbytné pro fungování členského státu, jsou obzvláště zranitelní a mohou potřebovat ochranu. Široká definice těchto chráněných zákazníků by neměla být v rozporu s mechanismy evropské solidarity.“

4 Článek 2 druhý pododstavec tohoto nařízení zní:

„[...]

1. chráněnými zákazníky' se rozumějí všichni zákazníci z domácností, kteří jsou připojeni k distribuční síti; pokud tak dotýčný členský stát rozhodne, mohou jimi být i:
- a) malé a střední podniky, jsou-li připojeny k některé plynárenské distribuční soustavě, a klíčové sociální služby, jsou-li připojeny k plynárenské distribuční soustavě či přepravní soustavě, za předpokladu, že všichni tito dodateční zákazníci nepředstavují více než 20 % konečného využívání plynu;
 - b) zařízení dálkového topení, pokud poskytují teplo domácnostem a zákazníkům uvedeným v písmenu a), nemohou přejít na jiné palivo a jsou připojena k plynárenské distribuční soustavě či přepravní soustavě.

[...]“

5 Článek 3 odst. 6 uvedeného nařízení stanoví:

„Opatření na zabezpečení dodávek plynu obsažená v plánech preventivních opatření a plánech pro stav nouze musí být jasně vymezena, transparentní, přiměřená, nediskriminující a ověřitelná, nesmějí nepřiměřeně narušovat hospodářskou soutěž a účinné fungování vnitřního trhu s plynem a nesmějí ohrozit bezpečnost dodávek plynu jiným členským státům či Unii jako celku.“

6 Podle článku 8 téhož nařízení, nadepsaného „Standard pro dodávky“:

„1. Příslušný orgán uloží plynárenským podnikům, které určí, povinnost přijmout opatření pro zajištění dodávek plynu chráněným zákazníkům členského státu v těchto případech:

- a) při mimořádných teplotních hodnotách v průběhu sedmidenního období poptávkových špiček, ke kterým dochází statisticky jednou za dvacet let;
- b) v období výjimečně vysoké poptávky po plynu v délce nejméně 30 dní, ke kterým dochází statisticky jednou za dvacet let, a
- c) v období v délce nejméně 30 dní v případě narušení jediné největší plynárenské infrastruktury za průměrných zimních podmínek.

Příslušný orgán určí plynárenské podniky uvedené v prvním pododstavci do 3. června 2012.

2. Standard pro zvýšené dodávky plynu nad 30 dní pro období uvedená v odst. 1 písm. b) a c) nebo jakékoli další povinnosti stanovené z důvodu zabezpečení dodávek plynu vycházejí z posouzení rizik uvedeného v článku 9, jsou předmětem plánu preventivních opatření a:

- a) musí být v souladu s čl. 3 odst. 6;
- b) nesmějí vést k nepřiměřenému narušení hospodářské soutěže ani poškozovat fungování vnitřního trhu s plynem;
- c) nesmějí mít nepříznivý vliv na schopnost kteréhokoli členského státu zásobovat v případě stavu nouze na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie nebo na regionální úrovni anebo své chráněné zákazníky podle tohoto článku a
- d) musí splňovat kritéria stanovená v čl. 11 odst. 5 v případě stavu nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni.

Příslušný orgán v plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze v duchu solidarity stanoví, jak by bylo možné v případě stavu nouze na úrovni Unie nebo na regionální úrovni dočasně snížit zvýšený standard pro dodávky plynu nebo omezit další povinnosti uložené plynárenským podnikům.

3. Po obdobích, která příslušný orgán stanoví v souladu s odstavci 1 a 2, nebo za nepříznivějších podmínek, než jaké jsou uvedeny v odstavci 1, se příslušný orgán a plynárenské podniky vynasnaží v co nejvyšší míře zachovat dodávky plynu, zejména chráněným zákazníkům.

4. Povinnosti uložené plynárenským podnikům ke splnění standardu pro dodávky podle tohoto článku nesmějí být diskriminující ani představovat pro tyto podniky neúměrnou zátěž.

5. Plynárenské podniky mohou případně tyto povinnosti splnit na regionální úrovni nebo na úrovni Unie. Příslušný orgán nepožaduje splnění standardů uvedených v tomto článku pouze na základě infrastruktury umístěné v jeho územní působnosti.

6. Příslušný orgán zajistí, aby podmínky pro dodávky chráněným zákazníkům byly stanoveny, aniž by bylo dotčeno řádné fungování vnitřního trhu s plynem a za cenu zohledňující tržní hodnotu těchto dodávek.“

- 7 Článek 11 nařízení č. 994/2010, týkající se reakce na stav nouze na úrovni Unie a na regionální úrovni, stanoví v odstavci 5:

„Členské státy a zejména příslušné orgány zajistí, aby:

- a) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla kdykoli nepřiměřeně omezovat tok plynu na vnitřním trhu, zejména tok plynu na postižené trhy;
- b) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla závažným způsobem ohrozit situaci v oblasti dodávek plynu v jiném členském státě; a
- c) byl v souladu s [nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (Úř. věst. 2009, L 211, s. 36] zachován přeshraniční přístup k infrastruktuře, pokud je to technicky možné a bezpečné, v souladu s plánem pro stav nouze.“

Francouzské právo

- 8 Ve Francii se skladování zemního plynu řídí ustanoveními článků L. 421-1 až L. 421-16 energetického zákoníku (code de l'énergie). Tato ustanovení upravují přístup k zásobníkům plynu v rámci závazků veřejné služby dodavatelů zajistit plynulost dodávek zemního plynu, a to i v extrémních situacích.
- 9 Podle článku L. 421-3 tohoto zákoníku:
- „Zásobníky zemního plynu umožňují zajistit přednostně:
- 1) Správné fungování a vyrovnávání sítí připojených k podzemním zásobníkům zemního plynu;
 - 2) Přímé nebo nepřímé uspokojení potřeb domácích zákazníků a potřeb ostatních zákazníků, kteří smluvně neakceptovali přerušitelnou dodávku nebo kteří zajišťují úkoly obecného zájmu;
 - 3) Dodržování ostatních závazků veřejné služby stanovených v článku L. 121-32.“
- 10 Článek L. 421-4 energetického zákoníku stanoví:
- „Každý dodavatel má ve Francii povinnost držet, přímo nebo prostřednictvím zmocněnce, k 31. říjnu každého roku s přihlédnutím k jejich ostatním nástrojům modulace dostatečné zásoby zemního plynu za účelem dodržení jejich smluvních povinností přímého nebo nepřímého zásobování zákazníků uvedených ve třetím pododstavci článku L. 421-3 zákoníku v období od 1. listopadu do 31. března včetně. [...]“
- 11 Podle článku L. 421-7 energetického zákoníku stanoví podmínky a způsoby použití zejména článku L. 421-4 vyhláška Conseil d'État (Státní rady).
- 12 Vyhláška č. 2006/1034 ze dne 21. srpna 2006 o přístupu k podzemním zásobníkům zemního plynu (**JORF ze dne 23. srpna 2006, s. 12370**, dále jen „vyhláška č. 2006-1034“), přijatá na základě článku L. 421-7 energetického zákoníku, upřesňuje podmínky, za kterých je upraven přístup k zásobám zemního plynu. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že tato vyhláška stanoví zaprvé přidělení přístupových práv ke skladovacím kapacitám každému dodavateli zemního plynu nebo „skladovacích práv“ určených podle jeho portfolia zákazníků, aby mu umožnila zásobovat tyto zákazníky v zimním období, a zadruhé určení povinností těchto dodavatelů, týkajících se zejména držení minimální zásoby na začátku zimního období.
- 13 Článek 9 vyhlášky č. 2014-328 změnil vyhlášku č. 2006/1034 tak, že na jedné straně stanovil, že povinnosti skladování dodavatelů se vypočítávají podle „skladovacích práv“, které již neodpovídají pouze roční spotřebě jejich domácích zákazníků a jejich zákazníků zajišťujících úkoly obecného zájmu, jak stanovovala vyhláška č. 2006-1034 ve svém dřívějším znění, ale také spotřebě zákazníků připojených do distribuční sítě, kteří smluvně neakceptovali přerušitelnou dodávku. Na druhé straně vyhláška č. 2014-328 snížila míru povinností udržovat zásoby z 85 % na 80 % skladovacích práv.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 14 Dvěma žalobami ze dne 12. a 14. května 2014 se Eni a Uprigaz obrátily na Conseil d'État (Státní radu, Francie) a požadovaly zrušení vyhlášky č. 2014-328 z důvodu překročení pravomoci.

- 15 Ve svých žalobách Eni a Uprigaz mimo jiné tvrdí, že tato vyhláška porušuje ustanovení nařízení č. 994/2010. Tato vyhláška totiž na jedné straně nepřipustně rozšiřuje definici „chráněných zákazníků“ stanovenou v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 uvedeného nařízení. Na druhé straně dodavatelům zemního plynu ukládá povinnost držet ve Francii skladovací kapacity v rozporu s čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení.
- 16 V tomto ohledu předkládající soud zaprvé uvádí, že vyhláška č. 2014-328 do své definice „chráněných zákazníků“ zahrnuje zákazníky, kteří nejsou domácími zákazníky a jsou připojeni do distribuční sítě a smluvně neakceptovali dodávku, která může být přerušena, kteří nejsou nezbytně „malé a střední podniky“ podle článku 2 druhého pododstavce bodu 1 písm. a) nařízení č. 994/2010. Definice „chráněných zákazníků“ takto použitá v této vyhlášce tedy překračuje znění definice obsažené v tomto nařízení. Francouzské orgány nicméně tvrdí, že uvedení dodateční kategorií zákazníků odpovídají jednotkám malé velikosti, které i když patří velkým podnikům, mají hodně společných znaků s malými a středními podniky. Kromě toho je podle těchto orgánů taková rozšířená definice spojena s dalšími povinnostmi uloženými z důvodů zabezpečení dodávek plynu, které mohou členské státy podle čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení uložit plynárenským podnikům.
- 17 Za těchto podmínek by legalita vyhlášky č. 2014-328 závisela na otázce, zda čl. 8 odst. 2 nařízení č. 994/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát ukládal dodavatelům zemního plynu další povinnosti, které vyplývají ze zahrnutí zákazníků, kteří nejsou uvedeni v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 písm. a) nařízení č. 994/2010 mezi chráněné zákazníky, na základě jejichž spotřeby je vymezen rozsah skladovacích povinností, které mají zajistit kontinuitu dodávek.
- 18 Zadruhé předkládající soud uvádí, že pro zajištění plynulosti dodávek plynu zákazníkům ukládá článek L. 421-4 energetického zákoníku dodavatelům povinnost držet ve Francii dostatečné zásoby zemního plynu s ohledem na další nástroje modulace, které mají k dispozici, a že vyhláška č. 2014-328 ukládá, že 80 % skladovacích práv bude umístěno v tuzemsku a nicméně stanoví, že ministr odpovědný za energetiku zohlední ostatní nástroje modulace, které má dodavatel plynu k dispozici za účelem posouzení toho, zda jsou jeho skladovací kapacity dostatečné pro zajištění dodržení jeho povinnosti skladování. Legalita vyhlášky č. 2014-328 tak závisí na otázce, zda čl. 8 odst. 5 nařízení č. 994/2010 brání tomu, aby členský stát ukládal dodavatelům zemního plynu takové povinnosti.
- 19 Za těchto podmínek se Conseil d'État (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1. Musí být čl. 8 odst. 2 [nařízení č. 994/2010] vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát uložil dodavatelům zemního plynu další povinnosti vyplývající ze zahrnutí zákazníků, kteří nejsou uvedeni [v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1] téhož nařízení, mezi ‚chráněné zákazníky‘, na základě jejichž spotřeby je vymezen rozsah skladovacích povinností, které mají zajistit kontinuitu dodávek?
2. Musí být čl. 8 odst. 5 [nařízení č. 994/2010] vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát uložil dodavatelům zemního plynu povinnosti týkající se objemů skladovaného plynu a souvisejícího těžebního výkonu, jakož i udržování skladovacích kapacit získaných na základě práv odpovídajících povinnosti udržovat zásoby na území tohoto členského státu, přičemž stanoví, že ministr při posouzení skladovacích kapacit dodavatele zohlední ostatní nástroje modulace, které má tento dodavatel k dispozici?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 20 Úvodem je třeba připomenout, že Soudní dvůr již měl příležitost rozhodnout o rozhodovacím prostoru poskytnutém členskými státy v oblasti bezpečnosti dodávek zemního plynu, a to v kontextu směrnice Rady 2004/67/ES ze dne 26. dubna 2004 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu (Úř. věst. L 127, s. 92), která poprvé vytvořila právní rámec na úrovni Unie mající za cíl zajištění bezpečnosti dodávek plynu a předcházela nařízení č. 994/2010.
- 21 Soudní dvůr tehdy rozhodl, že tato směrnice zavedla pouze rámec, v němž přísluší členskými státy vymezit obecné politiky v oblasti bezpečnosti dodávek a že, jak vyplývá z třetího bodu odůvodnění této směrnice, představovala pouze minimální společný přístup v oblasti bezpečnosti dodávek zemního plynu. Soudní dvůr rovněž rozhodl, že uvedená směrnice ponechává členskými státy široký rozhodovací prostor, pokud jde o prostředky k dosažení cílů, které sledovala (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. července 2008, Komise v. Španělsko, C-207/07, nezveřejněný, EU:C:2008:428, body 43 a 44).
- 22 Zatímco směrnice 2004/67 přiznala široký rozhodovací prostor členskými státy, pokud jde o výběr opatření pro zabezpečení dodávek plynu, z pátého bodu odůvodnění nařízení č. 994/2010 jasně vyplývá, že toto nařízení bylo přijato s cílem přesněji vymezit tento rozhodovací prostor k zabránění tomu, aby jednostranná opatření členského státu mohla ohrozit řádné fungování vnitřního trhu s plynem a dodávky plynu v ostatních členských státech.

K první otázce

- 23 První otázkou se předkládající soud v podstatě táže, zda čl. 8 odst. 2 nařízení č. 994/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava v původním řízení, která ukládá dodavatelům zemního plynu povinnost skladovat plyn, přičemž rozsah této povinnosti zahrnuje zákazníky, kteří nepatří mezi chráněné zákazníky uvedené v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 tohoto nařízení.
- 24 Je třeba připomenout, že jak vyplývá z čl. 8 odst. 1 nařízení č. 994/2010, toto nařízení ukládá členskými státy povinnost, aby v situacích uvedených v tomto ustanovení zajistily dodávky plynu některým odběratelům, nazvaným „chránění zákazníci“.
- 25 V tomto ohledu z článku 2 druhého pododstavce bodu 1 nařízení č. 994/2010 vyplývá, že pojem „chránění zákazníci“, který je v něm uveden, se týká na jedné straně kategorie „zákazníci z domácností, kteří jsou připojeni k distribuční síti“, a na straně druhé, pokud tak dotýčný členský stát rozhodne, dvou dalších kategorií definovaných v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 písm. a) a b) tohoto nařízení.
- 26 Pokud jde konkrétně o kategorii uvedenou v článku 2 druhém pododstavci bodě 1 písm. a) nařízení č. 994/2010, toto ustanovení stanoví, že členské státy mohou považovat za chráněné zákazníky „malé a střední podniky, jsou-li připojeny k některé plynárenské distribuční soustavě, a klíčové sociální služby, jsou-li připojeny k plynárenské distribuční soustavě či přepravní soustavě, za předpokladu, že všichni tito dodateční zákazníci nepředstavují více než 20 % konečného využívání plynu“.
- 27 V projednávané věci francouzská vláda tvrdí, že vyhláška č. 2014-328 tím, že mezi chráněné zákazníky ve smyslu vnitrostátního práva zahrnuje nejen zákazníky z domácností, ale i zákazníky, kteří nejsou domácími zákazníky, jsou připojeni do distribuční sítě a smluvně neakceptovali přerušitelnou dodávku, nepřekračuje rámec definice „chráněných zákazníků“, jak je stanovena v čl. 2 druhém pododstavci

bodě 1 písm. a) nařízení č. 994/2010. Tato kategorie zákazníků totiž údajně zahrnuje entity menší velikosti, jako jsou malé podniky, malá zastoupení velkých podniků, malé obchody, které jsou součástí integrovaných řetězců, nebo malá průmyslová zařízení, která patří většímu podniku, protože entity větší velikosti nejsou připojeny do distribuční sítě, ale přímo do přepravní soustavy.

- 28 V tomto rámci francouzská vláda tvrdí, že odkaz na „malé a střední podniky“, uvedený v článku 2 druhém pododstavci bodě 1 písm. a) nařízení č. 994/2010, je třeba chápat tak, že se netýká pouze entit, které mají právní statut malých a středních podniků, ale ve světle cílů uvedeného nařízení tak, že zahrnuje rovněž entity, které fakticky představují samostatné jednotky, které spotřebovávají objem plynu odpovídající objemu, který spotřebovává malý a střední podnik.
- 29 Takový výklad pojmu „chránění zákazníci“ ve smyslu tohoto ustanovení však nelze přijmout.
- 30 V tomto ohledu je třeba uvést, že všichni zákazníci, kteří smluvně neakceptovali přerušitelnou dodávku, nespádají do kategorií uvedených v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 písm. a) nařízení č. 994/2010. Zvláště je nesporné, že malá zastoupení velkých podniků, malé obchody, které jsou součástí integrovaných řetězců, nebo malá průmyslová zařízení, která patří většímu podniku, nejsou „malými nebo středními podniky“ v běžném smyslu tohoto pojmu, jak ostatně uznala francouzská vláda.
- 31 Okolnost, že spotřeba plynu takových entit může být případně podobná té, jakou má malý nebo střední podnik, je v tomto ohledu irelevantní. Jak totiž vyplývá z bodů 9 a 10 odůvodnění nařízení č. 994/2010, vyjmenování „chráněných zákazníků“ uvedené v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 písm. a) uvedeného nařízení se nezakládá na objemu spotřeby plynu těmito odběrateli, nýbrž na zvláštní ochraně, kterou potřebují v případě přerušení dodávek plynu, vzhledem k jejich zranitelnosti.
- 32 Na rozdíl od tvrzení této vlády, uvedené entity a malé nebo střední podniky nemají stejnou potřebu ochrany před možnými přerušeními dodávek plynu. Jak totiž uvedl generální advokát v bodě 59 svého stanoviska, příslušnost k podniku, ke skupině podniků nebo k integrovanému řetězci velkého rozsahu umožňuje uvedeným entitám disponovat hospodářskými a technickými zdroji, které malé a střední podniky obecně nemají, které mohou těmto entitám umožnit čelit takovému přerušení.
- 33 Je tedy třeba zkoumat, zda členský stát může na základě čl. 8 odst. 2 nařízení č. 994/2010 uložit dodavatelům zemního plynu opatření k zajištění dodávky plynu okruhu zákazníků, který je širší než chránění zákazníci vyjmenovaní v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 písm. a) tohoto nařízení.
- 34 V tomto ohledu z článku 8 odst. 2 nařízení č. 994/2010 vyplývá, že členské státy mohou přijmout dva druhy opatření jdoucích nad rámec těch, které tyto státy musí uložit plynárenským podnikům, které určí, v souladu s čl. 8 odst. 1 tohoto nařízení, přičemž se tato opatření omezují, jak bylo připomenuto v bodě 24 tohoto rozsudku, na chráněné zákazníky.
- 35 Na jedné straně členské státy mohou stanovit „standard pro zvýšené dodávky“, tedy jak vyplývá z ustanovení čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení, opatření nad 30 dní pro období uvedená v článku 8 odst. 1 písm. b) a c) téhož nařízení. Tato možnost se tedy netýká rozšíření osobní působnosti těchto opatření, ale prodloužení doby jejich použitelnosti.
- 36 Na druhé straně tyto členské státy mohou uložit „další povinnosti“ plynárenským podnikům z důvodu bezpečnosti dodávek plynu. V tomto ohledu použití pojmu „další“ zdůrazňuje, že jde o další povinnosti, které mají jinou povahu než opatření uvedená v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 994/2010, na který ostatně ani neodkazuje čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení, co se týče těchto povinností.
- 37 Jak uvedl generální advokát v bodě 67 svého stanoviska, ze znění čl. 8 odst. 2 nařízení č. 994/2010 vyplývá, že členský stát může v zásadě uložit plynárenským podnikům další povinnost, jejíž působnost zahrnuje zákazníky neuvedené mezi chráněnými zákazníky vyjmenovanými v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 tohoto nařízení.

- 38 Ze samotného znění tohoto ustanovení vyplývá, že možnost členského státu uložit plynárenským podnikům takovou další povinnost je podmíněna splněním přísných podmínek, které stanoví.
- 39 V projednávané věci přísluší předkládajícímu soudu určit, zda uložení vyhláškou č. 2014-328 dodavatelům plynu další povinnosti skladování plynu, která se týká všech zákazníků připojených do distribuční sítě, kteří smluvně neakceptovali přerušitelnou dodávku a nutně nepatří mezi chráněné zákazníky vyjmenované v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 písm. a) nařízení č. 994/2010, splňuje podmínky stanovené v čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení.
- 40 Ve světle všech předcházejících úvah je třeba na první předběžnou otázku odpovědět tak, že čl. 8 odst. 2 nařízení č. 994/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava v původním řízení, která ukládá dodavatelům zemního plynu povinnost skladovat plyn, jejíž působnost zahrnuje zákazníky, kteří nejsou uvedeni mezi chráněnými zákazníky vyjmenovanými v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 tohoto nařízení, pokud jsou podmínky stanovené v prvním z těchto ustanovení dodrženy, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

K druhé otázce

- 41 Druhou otázkou se předkládající soud v podstatě táže, zda čl. 8 odst. 5 nařízení č. 994/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá dodavatelům zemního plynu povinnost držet zásoby plynu na jeho území, za účelem zajištění bezpečnosti dodávek plynu v případě krize, přičemž zároveň stanoví, že příslušný orgán při posouzení skladovacích kapacit držících dodavatelem zohlední ostatní nástroje modulace, které má tento dodavatel k dispozici.
- 42 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 8 odst. 5 první věta nařízení č. 994/2010 stanoví, že plynárenské podniky případně mohou povinnosti, které jsou jim uloženy ke splnění standardu pro dodávky podle článku 8 tohoto nařízení, splnit na regionální úrovni nebo na úrovni Unie.
- 43 Kromě toho podle čl. 8 odst. 5 druhé věty tohoto nařízení příslušný orgán nepožaduje splnění standardů uvedených v tomto článku pouze na základě infrastruktury umístěné v jeho územní působnosti.
- 44 V projednávané věci článek 9 vyhlášky č. 2014-328 ve spojení s článkem L. 421-4 energetického zákoníku ukládá dodavatelům plynu povinnost držet ve Francii k 31. říjnu každého roku zásoby plynu odpovídající alespoň 80 % skladovacích práv spojených se spotřebiteli zahrnutými do rozsahu povinnosti, přičemž je uvedeno, že odpovědný ministr nicméně zohlední ostatní nástroje modulace, které má dodavatel k dispozici, pro ověření, zda dotýčný dodavatel splnil své povinnosti.
- 45 Takové právní předpisy jsou v rozsahu, v němž ukládají dodavatelům disponovat nutně a výlučně ve Francii zásobami zemního plynu, které jsou dostatečné ke splnění jejich závazků týkajících se zabezpečení dodávek pro případ krize, neslučitelné s čl. 8 odst. 5 druhou větou nařízení č. 994/2010, který jak bylo připomenuto, zakazuje příslušnému orgánu požadovat, aby byly standardy stanovené v článku 8 tohoto nařízení splněny pouze na základě infrastruktury umístěné v územní působnosti dotýčného členského státu.
- 46 I když je pravdou, že francouzská právní úprava umožňuje příslušnému ministrovi zohlednit „ostatní nástroje modulace“ dotčeného dodavatele plynu, předkládající soud neposkytuje dostatečné informace umožňující pochopit povahu a praktický rozsah posouzení, které přísluší příslušnému orgánu v tomto ohledu provést.

- 47 V tomto ohledu tomuto soudu přísluší vyložit vnitrostátní právo a ověřit, zda možnost příslušného orgánu, vyplývající z vnitrostátní právní úpravy, „zohlednění dalších nástrojů modulace“ dotčených dodavatelů, zajišťuje těmto dodavatelům skutečnou možnost splnit své povinnosti na regionální úrovni nebo na úrovni Unie.
- 48 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba na druhou předběžnou otázku odpovědět tak, že čl. 8 odst. 5 nařízení č. 994/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá dodavatelům zemního plynu dodržovat povinnosti držet zásoby plynu za účelem zajištění bezpečnosti dodávek plynu v případě krize nutně a výhradně prostřednictvím infrastruktur umístěných v tuzemsku. V projednávané věci však přísluší vnitrostátnímu soudu ověřit, zda možnost příslušného orgánu vyplývající z vnitrostátní právní úpravy zohlednit ostatní „nástroje modulace“, kterými disponují dotyční dodavatelé, zajišťuje těmto dodavatelům skutečnou možnost splnit své povinnosti na regionální úrovni nebo na úrovni Unie.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 8 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava v původním řízení, která ukládá dodavatelům zemního plynu povinnost skladovat plyn, jejíž působnost zahrnuje zákazníky, kteří nejsou uvedeni mezi chráněnými zákazníky vyjmenovanými v čl. 2 druhém pododstavci bodě 1 tohoto nařízení, pokud jsou podmínky stanovené v prvním z těchto ustanovení dodrženy, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 8 odst. 5 nařízení č. 994/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá dodavatelům zemního plynu dodržovat povinnosti držet zásoby plynu za účelem zajištění bezpečnosti dodávek plynu v případě krize nutně a výhradně prostřednictvím infrastruktur umístěných v tuzemsku. V projednávané věci však přísluší vnitrostátnímu soudu ověřit, zda možnost příslušného orgánu vyplývající z vnitrostátní právní úpravy zohlednit ostatní „nástroje modulace“, kterými disponují dotyční dodavatelé, zajišťuje těmto dodavatelům skutečnou možnost splnit své povinnosti na regionální úrovni nebo na úrovni Unie.

Podpisy.